

Du Gamla Du Fria...?

Av Alf Ronnby
(2017)

Pia Hellertz – november 2017

Alf Ronnby har gjort det igen. Hans bok *Du Gamla Du Fria...?* har verkligen skakat om och ökat medvetenheten om de risker som det innebär att öppna upp våra gränser i alltför generös omfattning och att anpassa våra svenska samhällen i alltför naiv och omedveten utsträckning till muslimernas och islamismens önskemål och krav.

För ett par år sedan läste jag hans bok *Smygande islamism* (2010) och blev ordentligt omskakad.¹ Jag inleder artikeln om den boken med orden: *"Jag har alltid sagt att jag är multikulturalist. Jag är för att människor får flytta på sig, får bosätta sig i andra länder, oavsett nationalitet. Jag är också för att människor som flyr från krig och nöd får komma in i rikare länder och skapa sig nya liv, nya möjligheter. Och självklart är jag för att människor från olika nationer blir kära och gifter sig med varandra"*. Flera i min mycket nära familj är gifta med personer av andra nationaliteter.

Jag har nu börjat förstå att min hållning innebar en naivitet och en omedvetenhet som jag inte var och sannolikt fortfarande inte är ensam om och som grundar sig i bristen på kunskaper. Det kan komma att innebära stora faror för Sverige, för vår nationella identitet, för vår kultur och vår frihet inom alla områden.

Alf Ronnby har i sin bok detaljerat beskrivit en skrämmande framtidsdystopi som jag är säker på att ingen av oss svenskar vill vara med om, men de flesta av oss inser inte hotet - ännu. Genom att läsa författarens konkreta berättelser så faller ännu fler av naivitetsens fjäll från mina ögon och jag blir faktiskt till och med lite rädd. Detta är en bok som alla borde läsa, framförallt politiker och beslutsfattare på alla nivåer. Innan det är för sent! Jag vill inte att någon ska kunna komma och säga: *"Varför varnade ingen?"* Alf Ronnby varnar och med min artikel vill jag hjälpa honom sprida varningarna.

¹ Min artikel om boken finns på min Boksida - http://www.piahellertz.com/Smygande_islamism.pdf

Vem är Alf Ronnby?

Alf Ronnby är född 1943 och har Socionomexamen från Socialhögskolan i Lund. Han har disputerat i sociologi vid Lunds universitet och är docent i socialt arbete vid Umeå universitet. Han har tidigare varit **lektor** vid **Mitthögskolan i Östersund**, **Roskilde universitetscenter** i **Danmark** och Göteborgs universitet. När jag själv på 1970-talet studerade på Socionomprogrammet vid dåvarande Högskolan i Örebro (som år 1999 blev Örebro universitet) hade vi som studielitteratur Alf Ronnbys bok *Fallet Rosengård: En studie i svensk planerings- och bostadspolitik* från 1972, som han skrev tillsammans med **Carin Flemström**. Han var en förgrundsgestalt för samhällsarbetet inom socialt arbete och han arbetade själv som fältarbetare på 70-talet i den invandrartäta förorten till Malmö, Rosengård. Hans inriktning har varit grannskapsarbete, empowerment (maktmobilisering) och socialt fältarbete, vilket i huvudsak går ut på att engagera och organisera de boende, så de själva får förmåga och mod att ta itu med sina egna problem på gårdar, i bostadsområden, i förorter och i byar. Alf Ronnby vet således vad han talar om.

Lund och Rosengård

Huvudpersonen i boken heter **Håkan**. Han är i första kapitlet *"en blond svensk på 20, klädd i T-tröja, shorts och 'Jesusandaler'"* (s. 7). Då är Håkan i Turkiet och upplever den muslimska kulturen. Han blir bland annat attackerad av skrikande kvinnor som kastar grönsaker på honom. När han senare på dagen träffar några andra svenska ungdomar och berättar så säger en av dem att det nog berodde på hans utseende. *"Du är ju en hybrid mellan skäggig imam och skitig hippie ... Här är det bara präster som har skägg"* (s. 9).

I nästa kapitel är vi *"många år senare"*. Håkan har nu varit socialarbetare i Rosengård ett antal år och undervisar numera på Socialhögskolan i Lund. Och jag börjar undra över hur mycket Håkan är Alf Ronnbys "alter ego".

Migrantströmmarna

I boken har vi kommit till en tidpunkt när *"miljontals muslimer från Mellanöstern och Nordafrika under många år har strömmat in i Europa och Sverige"* (s. 16). Det har lett till mycket stora förändringar i länderna. Ländernas medborgare känner inte igen sig i längre. Mängder av svartklädda kvinnor i heltäckande niqab rör sig på gatorna. Det har byggts många moskéer som finansierats av Saudiarabien. Där predikar imamer den extrema islamismen, *wahhabismen*. Fem gånger om dagen annonseras bönestunden. Numera har fredagen blivit en ledig dag medan lördagen inte längre är det.

Alf Ronnby beskriver mycket detaljerat konsekvenserna av den alltmer genomsyrade muslimska kulturen i det svenska samhället. Hur män och kvinnor sitter åtskilda på bussar och även på andra offentliga platser. Hur svenska

kvinnor tvingas bära slöja. Hur islam blir alltmer dominerande i religiösa sammanhang. Hur musik, dans, teater och annan underhållning blir förbjuden. Hur nyhetsförmedlingen blir alltmer anpassad till ett muslimskt perspektiv. Hur fler och fler på alla politiska nivåer är muslimer och därmed kan påverka politiken i kommuner och i hela landet.

Parallelsamhällen

Storstäderna domineras nu av muslimer och i vissa stadsdelar bor nästan bara muslimer. Där råder *sharialagar*. Imamerna predikar om den västerländska synden och berättar att muslimerna ”ska erövra hela världen och skapa sitt *umma*”, d.v.s. en islamsk värld (s. 31). Den muslimska sedlighetspolisen ser till att lagarna efterföljs, att kvinnor har slöja eller niqab. I skolorna är pojkar och flickor uppdelade. Lärarna är nästan helt muslimer.

Det är en skrämmande bild Alf Ronnby målar upp. Det är lätt att avfärda den som ”konspirationsteori” eller ”islamofobi” eller liknande. Men i skrivande stund läser jag en artikel av **Richard Jomshof** med rubriken *Muslimer med målet att ta över Europa*.² Där sammanfattar han en dokumentärfilm av exilirakiern **Walid al-Kubaisi** som undersökte det islamistiska *Muslimska brödraskapets* mål med sin verksamhet. al-Kubaisi intervjuar ledande personer inom brödraskapet och förmedlar även avhoppares kritiska röster.

Bland annat säger en avhoppare från brödraskapet på videon: ”I nästan alla länder finns i dag en gren av *Muslimska brödraskapet*. De vilseleder folk och för först många i väst bakom ljuset. Deras enda mål är att etablera islamiskt styre över hela världen”.

En mycket intressant uppgift som kommer fram i dokumentären är frågan om den slöja, *hijab* eller *niqab*, som de muslimska kvinnorna bär. Den egyptiske forskaren och debattören **Sayyid al-Qimni** berättar i filmen att han är kritisk mot åsikten att vi i toleransens och mångkulturalismens namn ska tillåta bärandet av slöja: ”Man skulle bli vaksam om man förstod varför de bär slöja. Den är ingen muslimsk symbol som den judiska kippan. Hijab betyder: ’Jag den muslimska kvinnan är bättre än den nakna europeiska kvinnan som följer Satan’”. al-Qimni konstaterar att man med slöjan vill understryka sin moraliska

² Richard Jomshof - *Muslimer med målet att ta över Europa* - 13 april, 2012 - <https://richardjomshof.wordpress.com/2012/04/13/muslimer-med-malet-att-ta-over-europa/>
I artikeln finns länkar till den dokumentär som Walid al-Kubaisi gjort, *Muslimska Brödraskapet - Om Frihet och Jämlikhet* – i tre delar om ca 15 minuter per del. Filmen har svenska undertexter.

Del 1 - https://www.youtube.com/watch?time_continue=37&v=Uyje6mXPjQQ

Del 2 - https://www.youtube.com/watch?time_continue=1&v=IpaGNRppPQQ

Del 3 - https://www.youtube.com/watch?time_continue=2&v=EAwqsXz_4_M

överlägsenhet.

Även andra muslimer intervjuas, som visar att slöjan är ett historiskt sent påbud. Ett intressant inslag är bilderna på skolfoton. Det första fotot visar att inga studenter vid Kairos universitet bar slöja år 1959.

Inte heller på studentfoto år 1978 bar någon kvinnlig student slöja.

Båda bilderna är skärmdumpar från dokumentären

Men sen händer det något, berättar al-Qimni och fortsätter visa skolfoton. Han menar att man med hjälp av hijab får *”full kontroll över kvinnan. När du klär kvinnan i hijab kan du börja fylla henne med konservativa, instängda och hårdnackade värderingar...”*.

Fikry Abd al-Muttalib, expert på wahhabismen, säger i dokumentären bland annat: *”Brödraskapets identitet bygger på dominans, kontroll och att göra människor till objekt. De vill ha lydiga och underdåniga människor. [...] Samma sorts människor nazismen och fascismen skapade.”*

Dokumentären visar att Alf Ronnby nog inte är ute och seglar, när han formulerar sin framtidsdystopi.

No-go-zoner och heder

Alf Ronnby beskriver hur många förorter och även centrala delar av Sveriges städer blivit alltmer dominerade av muslimer, både genom migrationen men även på grund av att muslimerna föder många barn – vilket de även uppmuntras att fortsätta göra. I den nämnda dokumentären beskrivs hur Muslimska brödrskapet istället för svärd och självmordsbombare använder ”*barnvagn, demokrati och religionsfrihet som vapen*”.

Med tanke på de artiklar vi kunna läsa på senare tid om s.k. ”no-go-zoner” så känns Alf Ronnbys framtidsbild obehagligt nutidsorienterad. *Nyheter Idag* hade den 30 augusti i år en artikel med rubriken *Här är ”no go-zonerna” som Sverige och Norge bråkar om*³ där Norges invandringsminister **Sylvi Listhaug** vid ett besök i Sverige ville besöka förorten Rinkeby, ”*något som retade upp den rödgröna regeringen*”. Svenske migrationsministern **Heléne Fritzon** (S) menar att påståendet som Listhaug framförde om att det finns 60 ”no-go-zoner” i Sverige är ”*rent nonsens*”. Hon verkar inte ha läst *Polisens rapport om utsatta områden* från den 21 juni 2017.⁴ Där konstaterar polisen att totalt 61 områden i landet är utsatta, varav 23 bedöms vara särskilt utsatta. I *Nyheter Idag* redovisas de olika områdena under rubriker som *Särskilt utsatta områden* (24 områden), *Riskområden* (7 områden), och *Utsatta områden* (30 områden). Jag citerar ur artikeln: För att definieras som ”särskilt utsatt område” ska följande villkor vara uppfyllda. Det ska, enligt rapporten, finnas:

- ”parallella samhällsstrukturer”
- ”extremism, såsom systematiska kränkningar av religionsfriheten eller starkt fundamentalistiskt inflytande som begränsar människors fri- och rättigheter”
- ”personer som reser iväg för att delta i strid i konfliktområden”
- ”en hög koncentration av kriminella”

”*Ett särskilt utsatt område kännetecknas av en allmän obenägenhet att delta i rättsprocessen. Det kan även förekomma systematiska hot och våldshandlingar mot vittnen, målsägare och anmälare i området. Situationen i området innebär att det är svårt eller nästintill omöjligt för polisen att fullfölja sitt uppdrag vilket kräver regelmässig anpassning av arbetsätt eller utrustning*”, står att läsa i Polisens rapport.

Jag har i skrivande stund även läst *Helig Vrede – Bland kriminella*

³ Här är ”no go-zonerna” som Sverige och Norge bråkar om - <https://nyheteridag.se/har-ar-no-go-zonerna-som-sverige-och-norge-brakar-om/>

⁴ Polisens rapport om utsatta områden - https://polisen.se/Stockholms_lan/Aktuellt/Nyheter/Gemensam-2017/Juni/Polisens-rapport-om-utsatta-omraden/

Muslimer av den danske psykologen **Nicolai Sennels**. Det är också en synnerligen viktig bok för att förstå de risker som Alf Ronnby varnar för. Sennels arbetade som psykolog på ett slutet ungdomsfängelse i Danmark, eller som de själva kallar sig *Center for Udsatte og Kriminalitetstruede Unge, Sønderbro*, där det satt både danska och muslimska fångar från många olika länder. Sennels uppgift var att bedriva samtalsbehandling med fångarna.

Han insåg ganska snart att det var stora skillnader mellan de danska och de muslimska ungdomarna. Sennels utvecklar en psykologisk modell utifrån sina samtal om deras brott som oftast var våldsamma överfall, rån, våldtäkter, mord och mordförsök. Skillnaderna handlade om att de danska ungdomarna uppfostrats utifrån tanken om *inre styrning*, att man inser att man gjort fel och själv har ansvar för sina handlingar, att våld egentligen är dåligt och man är öppen för att *"tala om det"* som Sennels formulerar det.

De muslimska ungdomarna däremot upplevde att det alltid är andras fel att de blir aggressiva, d.v.s. en *yttre styrning*. De upplevde sig som offer och blev mycket lätt "kränkta", vilket innebar att de menade sig ha rätt att hämnas. De hade en moralisk rätt att vara aggressiva, arga. Ingen skulle få kränka deras "heder". Deras våld var alltid motiverat.

Ett annat problem som Sennels iakttog var *hatet* mot Danmark, mot det land som tvingade dem att anpassa sig till den danska kulturen och samhällets regler och normer. De vill leva i ett muslimskt samhälle, men kan av olika anledningar inte leva i sitt eget hemland.

Nicolai Sennels fick sparken från sitt arbete. Det berodde inte på de vetenskapliga rön han fann, utan att hans slutsatser inte stämde med Köpenhamns kommuns "värdegrund". Först försökte man tysta honom, men han vägrade låta sig tystas. Då köptes han ut och tack vare avgångsvederlaget kunde han skriva boken. Den ger verkligen en förståelse för det som händer i "no-go-zonerna" med bilbränder, attacker mot blåljuspersonalen med mera och stärker insikten om att Alf Ronnby har all anledning att varna.

Håkans dilemma

Bokens huvudperson Håkan, som hade en hel del erfarenheter från islam, försöker upplysa sina studenter på Socionomprogrammet och för dessutom diskussioner med sina kollegor i personalrummet. Han har inte många kollegor

på sin sida. De övriga verkar ha accepterat den ”politiskt korrekta” ideologin. Håkan får varningar från rektor. Till slut får han sparken och flyttar till USA.

En av de kollegor som Håkan haft på sin sida är **Anja**, ”en tjej med skinn på näsan” som inte låter sig provoceras. Hon kommer från ”Jämtlands fjällvärld”, vilket jag tyckte om eftersom jag också har mina rötter i Jämtland, även om de kanske inte direkt finns i fjällvärlden.

Ett lärorikt grepp som Alf Ronnby använder i boken är *dialogerna*, dels mellan Håkan och de muslimska studenterna, dels mellan Håkan och rektor och dels mellan Håkan och kollegorna. De avslöjar författarens omfattande kunskaper om Koranen, om islam och om den muslimska kulturen. Det blir lärorikt för mig som läsare.

Anpassningens konsekvenser

Alf Ronnby beskriver hur den ökande islamiseringen i Sverige kan komma att påverka exempelvis kulturlivet. Vår konst, vår musik, våra traditioner blir alltmer förbjudna. Man tillåts inte längre avbilda människor. Konstnärer och fotografer flyr till USA. Jihadister går in i kyrkor och förstör krucifix.

I skrivande stund läser jag en artikel av f.d. muslimen **Mohamed Omar** där han bland annat skriver:

Jag minns när jag var muslim. Vi var några som hade samlats i Missionskyrkan i Uppsala. Jag tror att det var i något dialogsammanhang. När det var dags att be blev vi erbjudna ett rum i kyrkan. På väggen satt ett krucifix. En av muslimerna täckte över det med sin jacka. Täckte över det anstötliga.

Det hade inte gått att be i rummet om krucifixet suttit där. Det anses så stötande att änglarna inte kan beträda ett sådant rum. Dels därför att man inte får avbilda något levande väsen, allra minst en profet som Jesus, och dels för att korset är en symbol för inkarnationen, Guds människoblivande, som är det mest hädiska man kan tänka sig i den islamiska traditionen.⁵

Alf Ronnby fortsätter sin framtidsdystropi med det skrämmande scenariet att många kritiker av det som händer, tröttnade på trakasserier och hot och gav upp. ”*Detta har lämnat ökat spelrum för dem som tror på en fredlig samexistens med muslimer och islamister*” (s. 107). Huvudpersonen Håkan var tidigare politiskt aktiv på vänsterkanten, men eftersom vänstern ”*valde en försiktig anpassningspolitik och stor tolerans mot islam, blev han allt mer isolerad med sin kritik i dessa kretsar*” (s. 112).

⁵ Mohamed Omar (2016) *Korset provocerar* - <https://detgodasamhallet.com/2016/08/07/korset-provocerar/>

Regeringen leds nu av "en åldrad Morgan Johansson" skriver Alf Ronnby vilket fick mig att le (s. 114). I skrivande stund är Morgan Johansson 47 år, så det dröjer några år innan han kan betraktas som "åldrad". Det avslöjar att Alf Ronnby tänker sig att den utveckling han varnar för kan ta ytterligare något decennium. Sverige har kanske tid på sig att vända skutan.

För att undvika inbördeskrig försöker regeringen att uppmana de kristna och de muslimska ledarna att samverka och försöka utveckla en strategi för samexistens. Det är framförallt *Det Muslimska Brödraskapet* som blivit alltmer aktiva och som infiltrerat olika positioner. Författaren beskriver hur de i början är "inställsam, vänlig och övertalande. Men när detta inte fungerar drar de åt tumskruvarna och blir allt mer aggressiva. Där motståndet är svagt leder detta ofta till underkastelse" (s. 167).

Regeringen är en koalitionsregering mellan Socialdemokraterna och "Almuslimun Jayidaan" (ungefär *Muslimernas väl*) (s. 114). Koalitionsregeringen har stoppat Facebook, Instagram, Twitter och liknande sociala media "eftersom samförståndspolitiken inte klarade den omfattande kritik den drabbades av från folket, via sociala media" (s. 116).

Inom servicesektorn vägrar män att låta sig bli betjänade av kvinnor. Det har lett till att man numera i huvudsak anställer män. Det leder till att det finns färre arbetsplatser för kvinnor, vilket passar muslimerna eftersom de anser att kvinnans plats är i hemmet, för att ta hand om familjen (s. 154). Man propagerar också för att kvinnorna ska föda fler barn.

Alf Ronnby går i detalj in på olika samhällsområden för att konkret visa konsekvenserna av vad som kan ske om anpassningen till islam och muslimerna blir alltmer dominerande.

Fickor av motstånd

Alf Ronnby beskriver att det trots allt finns "fickor av motstånd" i Sverige. Eftersom jag jämtländska så blev jag naturligtvis glad över att läsa att han låter jämtlänningarna göra motstånd mot den extrema islamiseringen. **Anja**, Håkans kollega i Lund sa upp sig från Lunds universitet, sökte och fick arbete på Socionomutbildningen i Östersund, eftersom en kollega där hade förolyckats i

en trafikolycka med en älg. ”Självklart”, tänkte jag, ”det är så man dör ibland i Jämtland”.

I Jämtland hade både politiker och präster svängt ordentligt och numera skedde ingen anpassning alls till muslimska krav. Det ledde till att det blev besvärligt för muslimer att bo i Jämtland, så de flyttade söderut.

Bönderna i Jämtland reagerar mot den för djuren så plågsamma och grymma *halalslakten*. Jag Googlar för att försöka förstå vad halalslakt innebär och ser att det finns mängder med motstridande uppgifter. Vissa sidor menar att det nästan inte är någon skillnad alls mellan vanlig slakt och halalslakt. Andra menar att halalslakten är grymmare eftersom djuren inte bedövas, utan man skär av halspulsådern och låter djuret förblöda till döds, vilket kan ta upp till en minut medan djuret plågas.⁶ De jämtländska bönderna i Alf Ronnbys bok hävdar med bestämdhet att deras djur ska slaktas på ”*de mest skonsamma och minst stressande sätt*” (163).

Författaren beskriver Jämtland som ”*ett landskap som har en historia av motstånd och krig*” (s. 163). Här har en motståndsarmé bildats, *JRA, Jämtlands revolutionära armé*. Det var tidigare ”*en kul grej*”, men det hade nu blivit ”*blodigt allvar*”. Jag gissar att Alf Ronnby inspirerats av *IRA, Irländska Republikanska Armén*. Den högsta hövdingen för JRA är **Arvid Nordenhök**, ”*en bjässe på över två meter och 110 kilogram. En man i de femtio, med stor kalufs och härjat ansikte efter alla års arbete i skogen. Förr hade han stort skägg, men som han säger ’det kan man ju inte ha längre. Då kan folk tro att man är en taliban*” (s. 164). JRA-medlemmar ser till att muslimer som bosatt sig i Östersund ”*inte blir gamla där*” (s. 165).

Konflikterna mellan muslimerna och ursprungsbefolkningen hade blivit allt vanligare och häftigare. I Jämtland innebar det bland annat att man hade bytt ut den svenska flaggan mot den jämtländska som en protest mot ”*Stockholms underkastelsepolitik*” (s. 189).

⁶ En informativ sida är *Slakt utan bedövning* - <https://www.djurensratt.se/internationellt-arbete/slakt-utan-bedovning>

Anja som nu hade etablerat sig i Jämtland fick kontakt med JRA och valde att bli medlem och vara med om vapenträning med mera. JRA diskuterar till och med möjligheten att få bli en del av Norge igen, ”som för fyra hundra år sedan” (s. 186).

Den mörka och skrämmande berättelsen lysas ibland upp av lite kärleksmöten och underbara naturbeskrivningar.

Jag började med att säga att berättelsen faktiskt gjorde mig lite rädd. Jag tror att det jag är mest rädd för är vår naivitet och de svenska politikernas och beslutsfattarnas godtrogenhet och brist på kunskaper om vad migrationen och mötet med den muslimska kulturen, islamismen och dess extrema varianter kan innebära för vårt land, vår identitet och vår kultur.

Det kanske är dags ”å flytt heim” och hoppas på att JRA bildas och blir ett motstånd mot den kultur- och den kristna religionsförstörelse, som faktiskt redan pågår i verkligheten.

Boken beskrivs som ett svenskt svar på **Michel Houellebecq**s uppmärksammade bok *Underkastelse*, som enligt en recension i SvD ”redan har orsakat årets största franska kulturbråk”.⁷ I Houellenbecqs bok vinner Muslimska brödrskapet år 2022 det franska presidentvalet, i hård kamp mot *Nationella fronten*. Boken handlar om litteraturläraren **François** och hans gradvisa anpassning till de politiska förändringarna. Det är lätt att se var Alf Ronnby kan ha fått sin inspiration. Kommer svenska media att uppmärksamma Alf Ronnbys viktiga bok? Om inte – så hoppas jag innerligt att boken får massor av läsare bland de medborgare som vill veta mer och förstå.

⁷ Houellebecq om Frankrikes muslimske president - <https://www.svd.se/houellebecq-om-frankrikes-muslimske-president>